

บทที่ 5

สรุปผลงานวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา เพื่อศึกษาการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา และเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ นักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาสถาบันราชภัฏทั่วประเทศ ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 21-27 ธันวาคม 2546 ณ. จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 50 คน และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาจำนวน 50

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีทั้งหมด 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถานะภาพของนักกีฬาบาสเกตบอล ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจและอารมณ์ และด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ แบ่งเป็น 2 ช่วง คือช่วงลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม(ช่วงปัจจุบัน)และช่วงลักษณะนิสัยเฉพาะตัว(ช่วงเป็นเด็ก)

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า แรงจูงใจนักกีฬาบาสเกตบอลอยู่ในระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ± 0.85 ส่วนผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬามีแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก เช่นกัน มีค่าเฉลี่ย 4.01 ± 0.74 ซึ่งนักกีฬาบาสเกตบอล จะให้ความสำคัญแรงจูงใจในด้านร่างกายเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.17 ± 0.87 รองลงมาแรงจูงใจในด้านจิตใจและอารมณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.13 ± 0.79 แรงจูงใจในด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.86 ± 0.85 ส่วนผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาให้ความสำคัญของแรงจูงใจด้านร่างกายเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.22 ± 0.73 รองลงมาแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ที่มีค่าเฉลี่ย 3.97 ± 0.74 แรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.91 ± 0.73

เมื่อนำผลของแรงจูงใจนักกีฬาบาสเกตบอลกับผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬามาเปรียบเทียบกัน โดยนำผลคะแนนไปแปรงค่าทางสถิติ พบว่าแรงจูงใจทั้งนักกีฬาและผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจและอารมณ์ ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม แปรงค่าสถิติที่คำนวณได้ \bar{x} จำนวน = 0.65 มีค่าน้อยกว่า ค่า \bar{x} ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าน้อยกว่า \bar{x} ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ แรงจูงใจของนักกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกับผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา

ด้านการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นของนักกีฬาบาสเกตบอล จัดอยู่ในระดับ สูง มีค่าเฉลี่ย 3.86 ± 0.73 ส่วนผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬาอยู่ในระดับ สูง เช่นกันมีค่าเฉลี่ย 3.98 ± 0.78 นักกีฬาบาสเกตบอลให้ความสำคัญการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ จากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม (ช่วงปัจจุบัน) เป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 3.92 ± 0.75 การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ จากลักษณะนิสัยเฉพาะ (ช่วงเด็ก) มีค่าเฉลี่ย 3.81 ± 0.72 ผู้ที่ไม่ใช่กีฬาให้ความสำคัญการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะ (ช่วงวัยเด็ก) เป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.00 ± 0.76 รองลงมาการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ จากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม (ช่วงปัจจุบัน) มีค่าเฉลี่ย 3.97 ± 0.81

เมื่อนำผลของการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศนักกีฬาบาสเกตบอลกับผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬามาเปรียบเทียบกัน โดยนำผลคะแนนไปแปรงค่าทางสถิติ พบว่าการเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่กีฬา ค่าสถิติที่คำนวณได้ \bar{x} จำนวน = 1.38 มีค่าน้อยกว่า ค่า \bar{x} ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และพบว่าค่าสถิติที่คำนวณได้ \bar{x} จำนวน = 1.38 มีค่าน้อยกว่าค่า \bar{x} ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกับผู้ที่ไม่ใช่กีฬา ถึงแม้การเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอลกับผู้ที่ไม่ใช่กีฬา เมื่อดูการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬาบาสเกตบอลกับผู้ที่ไม่ใช่กีฬา (ตารางที่ 20) จะมีความแตกต่างกัน คือ ค่าสถิติที่คำนวณได้ \bar{x} จำนวน = 2.31 มีค่ามากกว่า ค่า \bar{x} ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และพบว่าค่าสถิติที่คำนวณได้ \bar{x} จำนวน = 2.31 มีค่าน้อยกว่าค่า \bar{x} ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว ของนักกีฬาบาสเกตบอล แตกต่างกับผู้ที่ไม่ใช่กีฬาอย่างมีนัยสำคัญ

ตาม แต่การเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาบาสเกตบอลกับผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา กับไม่มีความแตกต่างกัน แต่เมื่อมองโดยภาพรวมแล้ว การปรับตัวเพื่อสู่ความเลิศจากลักษณะนิสัยของนักกีฬาบาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อนำแรงจูงใจและการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอลหาความสัมพันธ์กัน พบว่าโดยรวมแล้วความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอล ค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณ คือ 0.17 มีค่าน้อยกว่าจากการเปิดตารางที่ (t) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่าน้อยกว่าองศาความเป็นอิสระ 48 (df) คือ 1.96 มีค่าน้อยกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตารางที่ (t) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 มีค่าน้อยกว่าองศาความเป็นอิสระ 48 (df) คือ 2.58 นั่นคือ แรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอล ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

อภิปรายผลการศึกษา

1. แรงจูงใจนักกีฬาบาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬามีแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้ นักกีฬาบาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬาจะให้ความสำคัญของแรงจูงใจทางด้านร่างกายเป็นสำคัญจากการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ซึ่ง สถิต วงศ์สุวรรณ (2529) กล่าวว่า แรงจูงใจจะมีจุดเริ่มต้นจากทางสรีระอันเป็นความต้องการทางร่างกายหรือขบวนการทางอินทรีย์อันมีมาแต่กำเนิด ต่อมาก็เกิดแรงจูงใจทางสังคม อันได้มาจากการเรียนรู้ จากการอบรมเลี้ยงดู จากสภาพแวดล้อม หรือจากค่านิยมวัฒนธรรมในสังคมที่เกี่ยวข้องอยู่ตลอดจนจากการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น แรงจูงใจของบุคคลจะเกิดขึ้นได้จะต้องประกอบด้วยความต้องการไม่ว่าจะเป็นความต้องการทางสรีระร่างกายทางอารมณ์ หรือทางสังคมก็ตาม ก็เกิดแรงขับขึ้นภายในร่างกายและจิตใจของบุคคล ร่างกายจะต้องมีปฏิกิริยาเพื่อช่วยให้ความต้องการนั้น ๆ บรรลุจุดหมาย

และเมื่อนำแรงจูงใจนักกีฬาบาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬามาเปรียบเทียบกัน ก็พบว่าแรงจูงใจของนักกีฬาบาสเกตบอลกับผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจใจการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับทุกลำดับขั้นของความต้องการของ Maslow โดยไม่จำเป็นต้องได้รับการตอบสนองตามลำดับขั้น และแรงจูงใจการเกิดจากความต้องการหลายด้านแตกต่างกันไปในแต่ละพฤติกรรมการออกกำลังกาย ทั้งนี้ธรรมชาติแห่งความต้องการของบุคคลตามแนวความคิดของ Maslow เป็นการศึกษาลำดับขั้นความต้องการที่กลายเป็นแรงจูงใจในการออกกำลังกายของบุคคล และชี้ให้เห็นถึงแนวทางการสร้างแรงจูงใจที่จะ

ตอบสนองความต้องการของบุคคลได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตามลำดับชั้นความต้องการของแต่ละบุคคลด้วยเช่นกัน

2. การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา จากผลพบว่า ทั้งการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศเนื่องจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว (ช่วงวัยเด็ก) และการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศเนื่องจากสิ่งแวดล้อม (ช่วงปัจจุบัน) ของนักกีฬาบาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา อยู่ในระดับ สูง ซึ่งสอดคล้องกับ Siebert (2002) กล่าวว่า ผู้ที่มีความสามารถในการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ จะมีลักษณะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องจากประสบการณ์ โดยซึมซับประสบการณ์ที่ไม่คาดหวัง หรือประสบการณ์ใหม่ๆ อย่างรวดเร็ว ผู้ที่มีการปรับตัวอยู่ในระดับสูง ถือว่าเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลค่อนข้างเข้มแข็งส่วนผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬามีการปรับตัว สูง เช่นกันนั้น อาจเป็นมาจากการพื้นฐานการเรียนรู้ที่เริ่มต้นมาจากครอบครัว มาสู่พื้นฐานทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และประสบการณ์ที่เหมาะสมค่อนข้างมีความสำคัญมาก จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬามีการปรับตัวที่สูงได้ได้เช่นกัน

3. เมื่อนำแรงจูงใจและการปรับตัวเพื่อความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอล มาหาความสัมพันธ์กัน พบว่าแรงจูงใจและการปรับตัวเพื่อความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอล โดยรวมไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งจากผลที่เกิดอาจมาจากแรงจูงใจเป็นพฤติกรรมที่มุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้ ความต้องการมากมายหลายอย่างอย่างมีทิศทาง เพื่อให้ตนได้บรรลุและการกระทำไปสู่เป้าหมาย ส่วนการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ Gohde (2003) กล่าวว่า เป็นการรับรู้ในความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของชีวิตและรูปแบบการแก้ไขปัญหา พร้อมทั้งการวางแผนที่เกี่ยวข้อง พฤติกรรม ความคิด การกระทำ ทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาได้ อีกประการหนึ่งกลุ่มนักกีฬาที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นกลุ่มนักกีฬาที่มาจากทั่วประเทศ ทั้งนี้พื้นฐานความแตกต่างในด้านประเพณี วัฒนธรรม สังคมในแต่ละภูมิภาคไม่เหมือนกัน

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรจะมีการศึกษาในนักกีฬาที่อยู่ในระดับสูง เช่น นักกีฬาทีมชาติ และควรจะมีการศึกษาพื้นฐานครอบครัว สังคม และวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น เพื่อหาเหตุผล ข้อเสนอสนับสนุน ที่จะผลักดันให้นักกีฬาได้ศึกษาและนำไปพัฒนามากยิ่งขึ้น